

Når jeg godt vil citere spørgsmålet, er det, fordi det ikke står mig helt klart, hvad der sigtes til med spørgsmålet. Hvis det går på meddelelse af asyl, der jo gives med henblik på varigt ophold til personer fra det tidligere Jugoslavien, skal jeg henvise til besvarelsen af det tidligere spørgsmål.

Hvis spørgsmålet derimod går på de mennesker, der efter at have fået afslag på asyl er blevet meddelt en opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, så er situationen en anden. Opholdstilladelsen efter denne bestemmelse – og jeg vil godt oplyse, at den kun er blevet brugt i ganske få tilfælde; pr. 17. november drejede det sig om 15 – meddeles ikke i de første to år med henblik på varigt ophold.

En sådan opholdstilladelse meddeles i første omgang for 6 måneder med henblik på midlertidigt ophold; den kan derefter forlænges. Det vil igen ske efter 6 måneder med henblik på midlertidigt ophold. Skulle der være grundlag for endnu en forlængelse, vil den blive givet for 12 måneder, og det er stadig væk med henblik på midlertidigt ophold. Først herefter vil en eventuel forlængelse blive givet med henblik på varigt ophold, og den form for opholdstilladelse bevarer altså sin midlertidighed i 2 år.

Det er det nærmeste, jeg kan komme besvarelsen af spørgsmålet, som er lidt rundt formuleret, og derfor har jeg taget begge de to aspekter med.

Tom Behnke (FP):

Jeg skal beklage den lidt brede formulering af spørgsmålet, men det er jo uægtelig, fordi der er et hav af forskellige bestemmelser og regler, hvor man flytter fra den ene kategori til den anden hele vejen igennem – alt efter, hvilken type asylansøger man er, hvordan man er kommet til landet, og hvilken paragraf man falder ind under, og det er ikke nemt at finde rundt i. Det er jeg helt enig med ministeren i, og vi så også gerne, at udlændingeloven blev lavet lidt anderledes, så den var nemmere at forstå, også for undertegnede.

Men så vidt jeg har forstået, har vi i udlændingeloven en 3-års-grænse, der betyder, at i de første 3 år, vedkommende opholder sig lovligt i Danmark, er mulighederne for at tilbagesende vedkommende meget, meget nemmere end én dag efter, at vedkommende har været her i 3 år, også kaldet, at man får en permanent opholdstilladelse efter 3 års lovligt ophold i Danmark.

Og den 3-års-grænse gør jo netop, at det så er vedkommende, der faktisk i alle tilfælde selv bestemmer, om man vil vende tilbage, eller man ikke vil vende tilbage.

Problemet er jo, at vi ved, at alle de, der ikke har noget at frygte ved at vende tilbage, givetvis vil vende tilbage af sig selv, lige så snart der er mulighed for det. Men nogle af dem, som måske har lavet – ja, det ved jeg ikke om de har – men nogle af dem, som man kunne forestille sig, der måske havde lavet forbrydelser i forbindelse med den her krig, ville måske ikke være så vilde efter at komme tilbage, fordi de så skal stå ansigt til ansigt med de forbrydelser, de har begået under krigen. Det vil sige, at de personer vil blive i Danmark, og det vil sige, at det – i citationstegn – er de onde, der bliver her, og de gode, der rejser hjem. Det ville vi være lidt kede af, og det er derfor, vi går ind og spørger præcist til det med den permanente opholdstilladelse.

Som jeg var inde på under det forrige spørgsmål: For manges vedkommende, jeg vil sige tusinde, mere end tusinde, både i december og januar, vil man overgå fra at have en midlertidig – altså før de 3 år – til at have været her i 3 år og dermed få en permanent opholdstilladelse. Dét er det vigtigt, at man gør sig klart, at vi allerede nu træffer beslutning om, hvorvidt de så skal overgå til denne permanente status eller ej.

Dét er mit spørgsmål så, ligesom jeg stillede det under det andet: Kan Folketinget træffe en sådan beslutning ved en motiveret dagsorden i forbindelse med en forespørgselsdebat, eller skal der en lovændring til?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Uanset under hvilken form man ville vælge at suspendere det, der er grundprincipperne i vores udlændingssystem, nemlig uafhængigheden, vil jeg meget stærkt advare imod, at man gør det. I øvrigt kan jeg bekræfte, at hr. Tom Behnke har forstået systemet rigtigt.

Så vil jeg godt komme med den ene bemærkning derudover: Jeg synes, det er beklemmende – hvis jeg nu skal sige det lidt neddæmpet – at man her argumenterer, som om de bosniere, der opholder sig i Danmark, nærmest er en slags kriminelle. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det er mennesker, der er blevet ofre for den mest modbydelige form for forfølgelse, nemlig etnisk udrensning. De er forfulgt alene på baggrund af deres etniske tilhørsforhold. At forsøge indirekte at skabe det indtryk, at de nok er på flugt fra forbrydelser, vil jeg godt stilfærdigt karakterisere som upassende.